

Н. М. Погорільчук

Пасмо

ПАСМО — лінійно витягнуте підняття земної поверхні з відносно стрімкими схилами. За морфологією, абсолютними та відносними висотами, характером розчленування розрізняють гірські та височинні П. За генезисом — вулканічні, брилово-складчасті, структурно-денудаційні, акумулятивні. Пасмова структура різного віку та генезису характерна для [Кримських гір](#) (Зовнішнє, Внутрішнє та Головнє П.), *Українських Карпат* (П. Зовнішніх та Внутрішніх Карпат, Вулканічний хребет, кінцево-моренні П. на високогірних масивах Чорногори та Свидівця). У межах рівнинної території України поширені височинні структурно-денудаційні П. — Донецький, Мізоцький, Овруцький та ін. кряжі, Канівські гори; акумулятивні П. льодовикового (Волинське моренне пасмо) та еолового походження (складені еоловими відкладами) на Поліссі та у Нижньому Придніпров'ї.

Бібліографічний опис:

Пасмо / Н. М. Погорільчук// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-882746>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).